

Muhammads Biografi - Del 1 av 12

Arabiens tillstånd före profetskapet

Beskrivning: En kort överblick av den sociala och politiska situationen på Arabiska halvön före profeten Muhammads födelse.

Arabien var under denna period uppdelat i tre inflytelsezoner. I norr levde man i skuggan av två stora imperier — det kristna Bysans och det zoroastriska Persien — imperier i ständig krig, så jämbördiga att inget av dem kunde uppnå ett avgörande övertag över det andra. I dessa makters skugga levde araberna i den norra regionen med delade och skiftande lojaliteter.

Södern var landet med arabiska parfymer, kallat av romarna *Arabia Felix* (nuvarande Jemen och södra Saudiarabien). Det var ett åtråvärt territorium. Den etiopiske härskaren Negus omvändelse till kristendomen hade fört hans land i allians med Bysans, och det var med bysantiskt godkännande som etiopierna tog kontroll över detta bördiga territorium i början av 500-talet. Men innan de föll för en hänsynslös erövrare hade sydlänningarna öppnat upp de centralarabiska öknarna för handel, infört ett mått av organisation i beduinernas liv — som tjänade som guider för deras karavaner — och etablerat handelsstationer i oaserna.

Om symbolen för dessa bofasta folk var rökelsträdet, var den för den torra

zonen daddelpalmen — å ena sidan parfymens lyx, å andra sidan det nödvändiga livsmedlet. Ingen kunde ha betraktat Hejaz — ”där ingen fågel sjunger och inget gräs växer”, enligt en sydlig poet — som ett åtråvärt territorium. Hejaz stammar hade aldrig upplevt vare sig erövring eller förtryck; de hade aldrig varit tvungna att säga ”Herr” till någon man.

Fattigdomen var deras skydd, men det är tveksamt om de kände sig fattiga. För att känna sig fattig måste man avundas de rika, och de avundades ingen. Deras rikedom låg i deras frihet, i deras heder, i deras ädla härstamning och i det smidiga verktyget för den enda konst de kände till — diktkonsten. Allt som vi nu skulle kalla ”kultur” var koncentrerat till detta enda medium. Deras poesi förhärligade mod och frihet, prisade vännen och hånade motståndaren, hyllade stammens bravader och kvinnornas skönhet — i dikter sjungna vid lägerelden eller i öknens oändlighet under den vidstreckta blå himlen, som vittnade om storheten hos denna lilla mänskliga varelse som ständigt vandrade genom jordens öde vidder.

För beduinen var ordet lika mäktigt som svärdet. När fientliga stammar möttes för strid var det vanligt att vardera sidan ställde upp sin ypperste poet för att prisa sitt eget folks mod och adel och hölja den oädla fienden i förakt. Sådana strider — där kamp mellan rivaliserande mästare var ett centralt inslag — var mer en hedershävdelse än krigföring i den mening vi nu förstår termen; händelser fyllda av tumult, skryt och ståt, med betydligt färre dödsfall än de som modern krigföring åstadkommer. De tjänade ett tydligt ekonomiskt syfte genom fördelningen av byte, och för segraren att pressa sin fördel alltför långt skulle ha stått i strid med hederskonceptet. När den ena eller andra sidan erkände nederlag räknades de döda på båda sidor och segrarna betalade blodpengar — i praktiken skadestånd — till de besegrade, så att stammarnas relativa styrka bibehölls i en sund balans. Kontrasten mellan detta och civiliserad krigförings metoder är slående.

Mecka var dock, och förblir, viktig av ett helt annat skäl. Ty här ligger Kaba — det första ”Huset” som någonsin uppfördes för att mänskligheten skulle dyrka sin ende Gud. Det gamla Kaba hade länge varit centrum i denna lilla värld. Mer än 1 000 år innan Salomo byggde templet i Jerusalem hade hans förfader Abraham, bistått av Ismael, hans äldste son, rest dess väggar på gamla grundvalar. En viss Qusayy, hövding för den mäktiga stammen Quraysh, hade etablerat en permanent bosättning där. Det var staden Mecka (eller ”Bakka”). Nära Kaba rann brunnen Zamzam. Även dess ursprung sträcker sig tillbaka till Abrahams tid. Det var denna brunn som räddade livet på det späde barnet Ismael. Som Bibeln säger:

”Och Gud hörde pojkens röst; och Guds ängel ropade till Hagar från himlen och sade till henne: ’Vad felar dig, Hagar? Frukta inte, ty Gud har hört pojkens röst där han är. Res dig, lyft upp pojken och håll honom i din hand; ty jag skall göra honom till ett stort folk.’ Och Gud öppnade hennes ögon och hon såg en vattenkälla; och hon gick och fyllde flaskan med vatten och gav pojken att dricka. Och Gud var med pojken; och han växte upp och bodde i öknen och blev en bågskyttare.” (1 Moseboken 21:17-20)

Eller, som Psalmisten sjunger:

”När de vandrar genom den torra Baca-dalen förvandlar de den till en källa; höstregnet täcker den med välsignelse.” (Psaltaren 84:6)

Tidens omständigheter gynnade Meckas utveckling som ett viktigt handelscenter. Kriegen mellan Persien och Bysans hade stängt de mer nordliga handelsvägar mellan öst och väst, medan södra Arabiens inflytande och välstånd hade förstörts av etiopierna. Stadens prestige förstärktes dessutom av dess roll som pilgrimsmål, liksom Quraysh’ prestige som väktare av Kaba — de åtnjöt det bästa av två världar. Kombinationen av adel — arabernas härstamning från Abraham genom Ismael — med rikedom och andlig auktoritet gav dem anledning att tro att deras glans, jämfört med något annat folks på jorden, var som solens glans jämfört med stjärnornas flimmer.

Men det tidsmässiga avståndet från de stora patriarkerna och profeterna, liksom deras isolering i halvöns torra öknar, hade gett upphov till avgudadyrkan. Med tro på undergudarnas förbön hos det Högsta Väsendet i sina dyrkansriter höll de övertygelsen att deras gudar ägde kraften att bära deras böner till den Högste Guden. Varje region och klan, ja varje hus, hade en egen liten ”gud”. Trehundrasextio avgudar hade placerats inne i Kaba och dess gård — det hus som Abraham hade byggt för dyrkan av den Ende och ende Guden. Araberna visade faktiskt gudomlig vördnad inte enbart för skulpterade avgudar utan höll allt övernaturligt heligt. De trodde att änglarna var Guds döttrar. Dryckenskap och hasardspel var utbredda. Barnamord på flickor var vanligt förekommande, där nyfödda flickor begravdes levande.

[Muhammads Biografi \(del 1 av 12\)](#)

[Muhammads Biografi \(del 2 av 12\)](#)

[Muhammads Biografi \(del 3 av 12\)](#)

[Muhammads Biografi \(del 4 av 12\)](#)

[Muhammads Biografi \(del 5 av 12\)](#)

[Muhammads Biografi \(del 6 av 12\)](#)

- [Muhammads Biografi \(del 7 av 12\)](#)
- [Muhammads Biografi \(del 8 av 12\)](#)
- [Muhammads Biografi \(del 9 av 12\)](#)
- [Muhammads Biografi \(del 10 av 12\)](#)
- [Muhammads Biografi \(del 11 av 12\)](#)
- [Muhammads Biografi \(del 12 av 12\)](#)